

Чл. 37. България се отказва, въ полза на Сърбо-Хървато-Словенската държава, отъ всички права и титри върху териториитѣ на българската монархия, разположени отвъдъ границитѣ на България, така както тѣ сж описани въ чл. 27, часть II (граници на България) и признати отъ настоящия оговоръ или отъ всѣки другъ договоръ, сключенъ съ цель да се уредятъ настоящитѣ въпроси, като съставляващи часть отъ сърбо-хървато-словенската държава.

Чл. 38. Една комисиия, съставена отъ седемъ члена, отъ които петъ назначени отъ главнитѣ съюзни и сдружени Сили, единъ отъ Сърбо-Хървато-Словенската държава и единъ отъ България, ще се състави въ срокъ отъ 15 дни следъ влизането въ сила на настоящия договоръ за да опредѣли на самото мѣсто трасето на граничната линия, описана въ чл. 27 1^о, часть II (граници на България).

Чл. 39.²⁹⁾ Българскитѣ поданици, живущи въ териториитѣ, които се даватъ на Сърбо-Хървато-Словенската държава, добиватъ по право сръбско поданство, като загубятъ българското.

¹⁾ „Nationalité“ не трѣбва да се меси съ точния преводъ на български — народност. Последния изразъ за Франция има смисъла на поданство, обаче, въ Балкан-п-овъ, гдето държавитѣ сж съ пѣстро население, съ думата „Nationalité“ се разбира народност, националност.

²⁹⁾ Тоя текстъ както и последующитѣ — чл. чл. 40 и 41 уреждатъ положението на жителитѣ въ анексиранитѣ отъ С. Х. С. Кралство земи, по-рано принадлежащи на България.

Материята е уредена, като жителитѣ на анексиранитѣ области сж поддѣлени въ две групи. Въ първата влизатъ тия, които сж заварени тамъ преди 1. I. 1913 г. Въ втората — заваренитѣ следъ 1. I. 1913 г. Единитѣ и другитѣ трѣбва да иматъ качеството *български поданикъ* и да сж *живущи* въ териториитѣ, преминали по договора въ С. Х. С. Държава.

Кои се считатъ български поданици вж. Закона за българско поданство отъ 31. XII. 1903 г. и измѣнението му. Законодателя е далъ по-вече предимство на *произхождението* — *jure sanguinis* (чл. 5 — всѣко лице родено въ България или въ странство отъ български се счита български поданикъ). Обаче, и факта на рождението въ България при известни условия предвидени въ Закона може да обуслови за едно лице това качество (чл. 6). Следователно, въ чл. 39 подъ български поданици ще разбираме не само роденитѣ отъ български лица, но и ония родени отъ чужденци-родители въ България.

Изискването, да сж живущи или както е казано въ френския текстъ *etablis* т. е. *установени*, заседнали — живущи ще разбираме въ смисълъ, които иматъ съ територията една реална връзка, принципално изразена отъ волята на лицето и факта да живѣе

Art. 37. La Bulgarie renonce, en faveur de l'Etat serbe-croate-slovène, à tous droits et titres sur les territoires de la monarchie bulgare situés au delà des frontières de la Bulgarie, telles qu'elles sont décrites à l'article 27, Partie II (Frontières de la Bulgarie) et reconnus par le présent Traité, ou par tous autres Traités conclus en vue de régler les affaires actuelles, comme faisant partie de l'Etat serbe-croate-slovène.

Art. 38. Une commission composée de sept membres, dont cinq seront nommés par les Principales Puissances alliées et associées, un par l'Etat serbe-croate-slovène et un par la Bulgarie, sera constituée dans les quinze jours qui suivront la mise en vigueur du présent Traité, pour fixer sur place le tracé de la ligne frontière décrite à l'article 27, 1°, Partie II, (Frontières de la Bulgarie).

Art. 39. La nationalité¹⁾ serbe-croate-slovène sera acquise de plein droit, à l'exclusion de la nationalité bulgare, aux ressortissants bulgares établis sur les territoires attribués à l'Etat serbe-croate-slovène.